

ISSN 1643-9015

WARSZAWA

1 (61)

2007

kwartalnik

BIBLIOMANIAK

Bibl. Publ. m.st. W-wy
Egz. obow.

Biuletyn
Informacyjny
Bibliotek

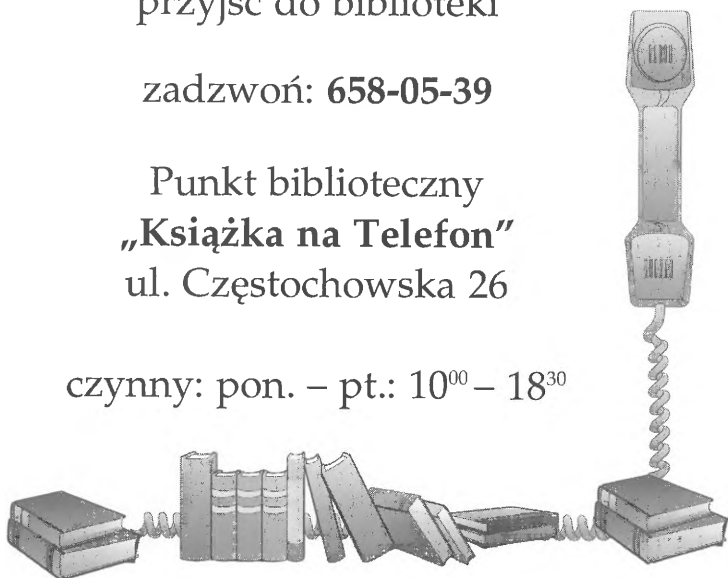
Warszawa

Jeśli jesteś chory lub nie masz czasu
przyjść do biblioteki

zadzwoń: 658-05-39

Punkt biblioteczny
„Książka na Telefon”
ul. Częstochowska 26

czynny: pon. – pt.: 10⁰⁰ – 18³⁰

KSIĄŻKI MÓWIONE

można wypożyczać

w Wypożyczalni

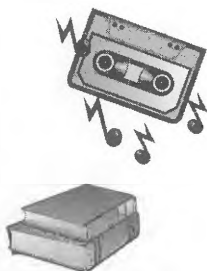
dla Dorosłych i Młodzieży nr 48

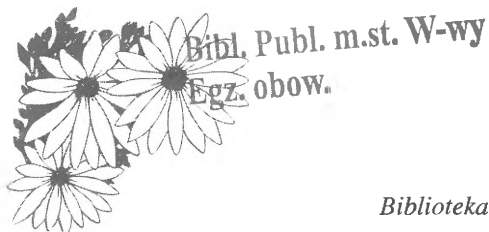
ul. Grójecka 68

czynnej:

pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰

*Biblioteka to przybytek na ścieżaj otwarty,
zapraszający każdego w progi.
Wejść gościu i stań się przyjacielem.
(Jan Wiktor)*

Drodzy Czytelnicy,

Biblioteka to instytucja, którą dziś wszyscy bardzo dobrze znają i wiele osób chętnie korzysta z jej zbiorów i oferty kulturalnej. Jest ona nieodzownym elementem rozwoju każdego społeczeństwa, szczególnie ważnym współcześnie, kiedy zjawisko edukacji permanentnej stało się niezwykle popularne. Powszechny dostęp do bibliotek i gromadzonych w nich źródeł wiedzy nie zawsze był taki łatwy i oczywisty jak obecnie. W najnowszym numerze „Bibliomaniaka” chcemy Państwu zaproponować podróż w świat arabskiego średniowiecza, w którym taka właśnie idea była już znana.

Polecamy także relację z działań przeprowadzonych przez ochockie biblioteki dziecięce podczas tegorocznych ferii zimowych. Oj działa się, działa...

Na końcu numeru, jak zawsze, znajdziecie Państwo propozycje książek, do których warto zajrzeć.

Życzymy przyjemnej lektury.

Redakcja

BIBLIOTEKA DZIELNICOWA

ul. Grójecka 77, 02-094 Warszawa
www.bpochota.waw.pl

Dyrektor: Zofia Umerska, tel. 822-51-38

Administracja: tel./fax: 822-77-13

XI Czytelnia Naukowa

ul. Grójecka 77, tel. 822-44-17, czytnauk@bpochota.waw.pl

Czynna: pon, wt., śr., pt. 9⁰⁰ – 20⁰⁰
 czw. 14⁰⁰ – 20⁰⁰
 sobota 9⁰⁰ – 15⁰⁰

W zbiorach: wydawnictwa multimedialne, filmy video i dvd (wypożyczane do domu)

Punkt Informacji Europejskiej

Wypożyczalnia Kompletów Książek

ul. Częstochowska 26, tel. 822-44-06, bpowkk@bpochota.waw.pl

Czynna: pon. – pt. 10⁰⁰ – 19⁰⁰

Warszawska Galeria Ekslibrisu

ul. Grójecka 109 (przy Wypożyczalni nr 75) tel. 822-53-18,
wge@bpochota.waw.pl

Czynna: pon. – pt. 10⁰⁰ – 19⁰⁰

Punkt usług bibliotecznych książka na telefon KaNaT

ul. Częstochowska 26, tel. 658-05-39
(przy Wypożyczalni Kompletów Książek)
e-mail: kanat@bpochota.waw.pl

Czynny: pon. – pt. 10⁰⁰ – 18³⁰

Wypożyczalnie książek dla dorosłych i młodzieży**Poszerzone działy księgozbioru**

- Nr 23** ul. Grójecka 35, tel. 668-94-37
bpo23@bPOCHOTA.waw.pl
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 33** ul. Białobrzaska 21, tel. 822-11-17 poezja i dramaty
bpo33@bPOCHOTA.waw.pl
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 48** ul. Grójecka 68, tel. 823-35-92 książka mówiona
bpo48@bPOCHOTA.waw.pl
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 75** ul. Grójecka 109, literatura piękna w językach:
tel. 822-53-18, 824-30-54 angielskim, francuskim, hiszpańskim,
bpo75@bPOCHOTA.waw.pl niemieckim, rosyjskim, ekslibrisy
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 76** Al. Jerozolimskie 121/123 informatory, przewodniki, katalogi,
tel. 629-79-58 wycinki prasowe
bpo76@bPOCHOTA.waw.pl
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 93** ul. Filtrowa 68, tel. 822-38-06 debiuty literackie
pon., wt., : 10⁰⁰ – 15⁰⁰
wyp93bd41@bPOCHOTA.waw.pl
śr., czw., pt.: 13⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 99** ul. Bąleja 9, tel. 823-53-38
bpo48_99@bPOCHOTA.waw.pl
pon. – pt.: 10⁰⁰ – 19⁰⁰

Biblioteki dla dzieci i młodzieży

- Nr 5** ul. Grójecka 81/87, tel. 822-31-95 warszawiana
bpo5@bPOCHOTA.waw.pl
Czynne: pon.: 11⁰⁰ – 15⁰⁰; wt., śr., czw., pt.: 13⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 41** ul. Filtrowa 68, tel. 822-38-06 multimedia
wyp93bd41@bPOCHOTA.waw.pl
Czynne: pon., wt., : 10⁰⁰ – 15⁰⁰ śr., czw., pt.: 13⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 48** ul. Bąleja 9, tel. 823-51-37
bpo48_99@bPOCHOTA.waw.pl
Czynne: pon.: 10⁰⁰ – 15⁰⁰; wt., śr., czw., pt.: 14⁰⁰ – 19⁰⁰
- Nr 68** ul. Skarżyńskiego 5, tel. 822-36-81 filmy wideo
bpo68@bPOCHOTA.waw.pl
Czynne: pon.: 11⁰⁰ – 15⁰⁰; wt., śr., czw., pt.: 13⁰⁰ – 19⁰⁰

Biblioteka Narodowa

al. Niepodległości 213
tel: 608-29-99 (centrala)
Informatorium tel. 608-29-64
Informacja bibliograficzna, katalogowa,
faktograficzna i skierowująca,
dostęp do baz danych Biblioteki
Narodowej w systemie MAK
tel. 608-23-30, 608-26-33,
Informacja o zbiorach bibliologicznych
tel. 608-27-33
Pałac Rzeczypospolitej,
pl. Krasińskich 3/5
Informacja o zbiorach spec. tel. 635-62-09,
831-32-31 w. 29 (do godz. 16⁰⁰),
tel. 831-32-44 (po godz. 16⁰⁰)
<http://www.bn.org.pl/>

Biblioteka Publiczna m.st. Warszawy. Biblioteka Główna Województwa Mazowieckiego

ul. Koszykowa 26/28
Dział Informacyjno-Bibliograficzny
i Katalogi Głównie
tel.: 628-20-01 w. 173
(w godz. 8⁰⁰ – 16⁰⁰), 628-31-38
Czytelnia Varsavianów
tel.: 628-20-01 w. 172 (w godz. 8⁰⁰ –
16⁰⁰); 628-31-32 (w godz. 16⁰⁰ – 20⁰⁰)
Czytelnia Archiwum B.P. m. st. Warszawy
(ul. Chmielna 20 m. 24), tel.: 827-52-16
<http://biblpubl.waw.pl>

Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego

ul. Dobra 56/66
tel. 552-56-60 (sekretariat), 552-51-78
<http://www.buw.uw.edu.pl/>

Biblioteka Główna Politechniki Warszawskiej

Plac Politechniki 1
Ośrodek informacji naukowej
tel. 628-71-84, 660-73-00
Filia: ul. Narbutta 86 tel. 849-93-50

Ośrodek informacji chemicznej,
ul. Noakowskiego 3 tel. 660-72-80
<http://www.bg.pw.edu.pl>

Biblioteka Główna Akademii Medycznej

ul. Oczki 1, tel./fax. 628-22-37
Informacja naukowa tel. 621-14-34
Wypożyczalnia i czytelnia tel. 621-95-45
<http://www.bibl.amwaw.edu.pl>

Biblioteka Szkoły Głównej Handlowej

ul. Rakowiecka 22 b
Sekretariat tel. 849-50-98, 337-95-15
Informacja tel. 849-50-13, 337-95-05
<http://akson.sgh.waw.pl/biblioteka/>

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka im. Komisji Edukacji Narodowej

ul. Smyczkowa 14,
tel. 853-00-66, 853-00-64
<http://www.pbw.waw.pl>
Filie:
ul. Gocławska 4 (Praga Południe),
tel. 810-26-52, 810-73-23
ul. Bartnicza 8 (Praga Północ),
tel. 614-08-99
ul. Irzykowskiego 1a (Bemowo),
tel. 665-73-77
ul. Wóycickiego 1/3 paw. 16 (Bielany),
tel. 835-60-09

Centralna Biblioteka Instytutu Matematycznego PAN

ul. Śniadeckich 8, tel. 522-81-91
<http://www.impan.gov.pl/LIB/>

Centralna Biblioteka Wojskowa

ul. Ostrobramska 109
tel. 681-73-94, 610-08-87
<http://www.cbw.wp.mil.pl>

Centralna Biblioteka Rolnicza

ul. Krakowskie Przedmieście 66,
tel. centrali 826-60-41
Katalogi tel. w. 111
Wypożyczalnia tel. w. 119
<http://www.cbr.edu.pl/>

Centralna Biblioteka Nutowa

ul. A. Fredry 8
Wypożyczalnia tel. 826-59-81, 826-08-58

Biblioteka Centralna Polskiego Związku Niewidomych

ul. Konwiktorska 7
Centrala: tel. 831-22-71
Dyrektor: tel. 635-33-20
<http://www.biblioteka-pzn.org.pl>

Centralna Biblioteka PTTK

ul. Podwale 23 (parter)
tel. 831-80-65
<http://www.pttk.pl/pttk/cb.php>

Centralna Biblioteka Statystyczna GUS

al. Niepodległości 208 tel. 608-33-27
Dział inform.-bibliogr.
tel. 608-32-50, 608-33-47
<http://statlibr.stat.gov.pl/>

Centralna Biblioteka Techniczna „Sigma” NOT

ul. Mazowiecka 12 tel. 827-36-12
<http://axis.bg.pw.edu.pl/not.html>

Główna Biblioteka Lekarska

ul. Chocimska 22
Informatorium-katalogi
tel. 849-74-96, 849-78-51 do 53 w.100
<http://www.gbl.waw.pl/>

Główna Biblioteka Pracy i Zabezpieczenia Społecznego

ul. Limanowskiego 23
Ośrodek informacji naukowej
tel. 642-12-91
<http://www.gbpizs.gov.pl>

Biblioteka Sejmowa

ul. Wiejska 4/6
Informatorium
tel. 694-10-73
<http://bib.sejm.gov.pl>
Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
Departament Dokumentacji Europejskiej

Biblioteka Depozytowa Wspólnot Europejskich

Al. Ujazdowskie 9
tel.: 455 53 80, 455 53 50, 455 53 71
<http://bdwe.ukie.gov.pl>

Biblioteka Naukowa Wyższej Szkoły Ekonomicznej

ul. Częstochowska 36/35,
tel. 824-08-12

Fundacja Domu Literatury i Domów Pracy Twórczej

ul. Krakowskie Przedmieście 87/89
Centrala tel. 635-04-04
Biblioteka tel. 826-25-04

Księgozbiór Wydziału Zbiorów Historii Społecznej

ul. Smyczkowa 4, tel. 843-42-69

Inne biblioteki – linki

<http://www.ebib.info/biblioteki>

Kultura

Dom Wojska Polskiego, ul. Banacha 2	tel. 823-50-06
Dom Kultury „Rakowiec”, ul. Wiślicka 8	tel. 823-66-97 / 72
Młodzieżowy Dom Kultury, ul. Białobrzaska 19	tel. 822-28-95
Dzielnicy Klub Seniora „Ochota”, ul. Słupecka 4	tel. 822-29-31
Klub Osiedlowy „Surma”, ul. Białobrzaska 17	tel. 823-04-32
Klub Seniora „Baśniowa”, ul. Częstochowska 8	tel. 823-04-19
Kino „Ochota”, ul. Grójecka 65	tel. 822-24-73
Klub Nauczycieli, ul. Radomska 13/21	tel. 823-37-56
Ośrodek Kultury Ochoty „OKO”, ul. Grójecka 75	tel. 822-48-70
Teatr Ochoty, ul. Reja 9	tel. 825-85-44

Rozrywka

Klub „Dekada”, ul. Grójecka 19	tel. 823-55-58
Pub „Oczko”, ul. Grójecka 75	tel. 823-97-82
Pub „Złoty Lew”, ul. Grójecka 102	tel. 823-44-01
Kawiarenka Internetowa „Sonata”, ul. Grójecka 65	tel. 824 27 08

Sport

Arco. Kompleks Rekreacyjny ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 19	tel. 668 75 64
Boardercross. Klub snowboardowy ul. Filtrowa 71a	tel. 0 601 36 05 17
Gwardia. Warszawski Klub Sportowy ul. Raclawicka 132	tel. 844 35 97
Mera. Warszawski Klub Tenisowy ul. Bohaterów Września 6/12	tel. 823 63 82
Skra. Robotniczy Klub Sportowy ul. Wawelska 5 (sektor S)	tel. 825 24 13
Międzyszkolny Ośrodek Sportowy ul. Geodetów 1	tel. 822 66 07
Ośrodek Sportu i Rekreacji Dzielnicy Ochota: Hala Sportowa, ul. Nowowiejska 37b	tel. 825 24 30
Pływalnia, ul. Rokosowska 10	tel. 572 90 70, 824 83 86

Podróże

Aniter. Biuro podróży ul. Grójecka 80/102 lok. 134	tel. 659 40 80
Aura. Centrum podróży Al. Jerozolimskie 144 (Dworzec Zachodni PKS)	tel. 823 55 70
Best Harctur, ul. Niemcewicz 17	tel. 822 28 94
Best Tourist. Biuro podróży ul. Grójecka 128 paw.18	tel. 846 54 92
Elvit. Biuro podróży, ul. Grójecka 128 paw. 30	tel. 658 48 30
Europa Express. Biuro podróży i turystyki ul Grójecka 17	tel. 668 83 85
Krajoznawca. Biuro usług turystycznych ul. Baley 5	tel. 823 81 85
Ochota. Biuro podróży, ul Grójecka 56/58	tel. 822 77 51
PKP-Polres. Zakład obsługi podróżnych ul.Grójecka 17	tel. 524 50 40

* * * * *

Oddział PTTK Ochota (działalność społeczna) ul. Tarczyńska 1/59	tel. 822 14 35
(sobotnie wycieczki i rajdy dla młodzieży)	pn. 16 ⁰⁰ – 18 ⁰⁰

GDY MASZ PROBLEM ...

AIDS (całodobowy, ogólnopolski)	tel. 622 50 01
Dla dzieci i nastolatków zaniedbanych, seksualnie wykorzystywanych, których rodzice piją (pn. – pt. 15 ⁰⁰ – 18 ⁰⁰)	tel. 827 61 72
Dla dzieci i młodzieży dorastającej i dorosłej Fundacja Lepszy Świat (codziennie 10 ⁰⁰ – 19 ³⁰)	tel. 672 52 26
Dla osób uzależnionych od alkoholu i doznających przemocy w rodzinie (pn. – pt. 9 ⁰⁰ – 19 ⁰⁰)	tel. 654 16 61, tel. 654 50 21, tel. 833 15 21 w. 115
Dla rodzin z problemem narkotykowym (pn. – sb. 10 ⁰⁰ – 20 ⁰⁰)	tel. 844 44 70
Dla zagrożonych przez sekty (pn., wt., czw. 12 ⁰⁰ – 19 ⁰⁰)	tel. 853 52 22
Pomarańczowa Linia – dzieci z problemami alkoholowymi	tel. 0 801 14 00 68 16 21
Punkt Informacyjno-Konsultacyjny ul. Grójecka 53/57	tel. 822 56 92

XI Czytelnia Naukowa

ul. Grójecka 77 tel. 022 822 44 17

e-mail: czytnauk@bepochota.waw.pl

GROMADZIMY:

- zbiory o profilu naukowym i popularnonaukowym, m.in. z zakresu: literaturoznawstwa, nauk ekonomicznych, psychologii, socjologii, pedagogiki, turystyki, europeistyki i prawa
- czasopisma: dzienniki, tygodniki i czasopisma specjalistyczne, m.in.: Monitor Polski i Dziennik Ustaw RP
- filmy dvd (głównie obrazy kina niekomercyjnego, filmy artystyczne, nagradzane na festiwalach)

POLECAMY:

- kartotekę regionalną Dzielnicy Ochota zawierającą informacje o historii, życiu kulturalnym i społecznym naszej dzielnicy
- program prawniczy LexPolonica pozwalający na szybkie dotarcie do szukanych przepisów prawa polskiego
- dostępny całą dobę, katalog on line Czytelni Naukowej

UMOŻLIWIAMY:

- bezpłatny dostęp do Internetu
- przygotowanie własnych dokumentów w programach pakietu Microsoft Office
- wydruk przygotowanych dokumentów oraz nagranie ich na dyskietkę lub płytę CD
- wykonanie odbitek kserograficznych z materiałów bibliotecznych

ZAPRASZAMY:

pon., wt., śr., pt.: 9.00 - 20.00, czw.: 14.00 - 20.00, sob.: 9.00 - 15.00

CZYTELNIE OSIEDLOWE

Słowniki, informatory, książki o treściach popularnonaukowych oraz prasa codzienna i czasopisma są dostępne dla starszej młodzieży i dorosłych w czytelniach działających przy następujących bibliotekach osiedlowych:

przy ul. Baleya 9	tel.: 823-51-37
przy ul. Filtrowej 68	tel.: 822-38-06
przy ul. Grójeckiej 81/87	tel.: 822-31-95
przy ul. Skarżyńskiego 5	tel.: 822-36-81
przy ul. Grójeckiej 109	tel.: 822-53-18, 824-30-54

Pozostałe biblioteki (patrz str. 3) posiadają wydzielone miejsca do korzystania z księgozbioru podręcznego, czasopism i prasy codziennej.

BEZPŁATNE WYPOŻYCZALNIE FILMÓW WIDEO I DVD

Do wypożyczania zapraszają:

XI Czytelnia Naukowa	tel.: 822-44-17
Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży nr 48	tel.: 823-51-38
ul. Baleya 9	
Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży nr 68	tel.: 822-36-81
ul. Skarżyńskiego 5	

ZAPRASZAMY

Biblioteki arabskiego średniowiecza

Pierwszą księgą w świecie islamu, która rozpoczyna intensywny rozwój piśmiennictwa arabskiego jest Koran. Najdawniejsze jego egzemplarze były przepisywane na papirusie, ale Koran, który liczy 77 tys. słów w postaci zwoju był bardzo niewygodny w użyciu. Dlatego papirus szybko zamieniono na pergamin, a następnie na papier, który okazał się najlepszym materiałem piśmienniczym. Sposób produkcji papieru Arabowie przejęli od Chińczyków, ale go udoskonaili, co spowodowało intensywny rozwój piśmiennictwa, a tym samym również bibliotek.

Średniowieczne biblioteki muzułmańskie stanowią chlubę Arabów, świadcząc o ich wielkim zamiłowaniu do książki i wiedzy. Koran – święta księga islamu wymagał najwyższego szacunku do słowa pisanego, a „poszukiwanie wiedzy” uważał za obowiązek każdego muzułmanina.

Oprócz taniego papieru do sporządzania kodeksów do rozwoju bibliotek przyczynił się w równej mierze wspniany rozwój nauki i literatury, który nie miał sobie równego w średniowieczu. W okresie od IX do XII wieku w języku arabskim powstało więcej dzieł religijnych, filozoficznych, medycznych, astronomicznych i literackich niż w jakimkolwiek innym języku średniowiecza. Biblioteki, które gromadziły te dzieła, nie ograniczały się wyłącznie do kodeksów w języku arabskim, zbiory wzbogacano o księgi w językach obcych, głównie w łacinie i grece. Tłumaczono je na język arabski i dzięki tym przekładom dorobek naszych starożytnych przetrwał do czasów współczesnych.

Biblioteki arabskie imponowały liczbą swych zbiorów. Gdy w Europie biblioteki klasztorne, zakonne i katedralne liczyły po kilkaset tomów, księgozbiory arabskie dochodziły do kilkuset tysięcy pięknie kaligrafowanych i artystycznie oprawnych rękopisów z różnych dziedzin nauki i literatury. W tak wielkich instytucjach potrzebne były katalogi, żeby dotrzeć do poszukiwanej książki. W bibliotekach arabskich stosowano katalogi alfabetyczne autorów i tytułów.

Największą zaletą bibliotek arabskich był ich publiczny charakter. Korzystało z nich całe społeczeństwo, niezależnie od wieku, płci, statusu społecznego czy wyznawanej religii. Było to zjawisko wyjątkowe zarówno jak na owe czasy, jak i przez wiele kolejnych stuleci.

Biblioteki arabskie rozwijały się w trzech etapach. Pierwsze powstawały przy meczetach, gdzie spotykali się wierni szukający wiedzy oraz uczeni, którzy tę wiedzę przekazywali. Gromadzono tam rękopisy związane z religią, prawem, filozofią i filologią. Następny etap to pojawienie się akademii naukowych wzorowanych na starożytnych, przy których tworzone wielkie biblioteki. Odznaczały się one bardzo dobrą i nowoczesną organizacją pracy, zatrudniały wykwalifikowanych bibliotekarzy i cały sztab ludzi biorących udział w tworzeniu kodeksów: kaligrafów, iluminatorów i introligatorów. Biblioteką zarządzał dyrektor zwany „sahib” lub „wakil”, pracowników bibliotek, którymi byli najczęściej uczeni, nazywano „chazin”, a niższy personel (służący i odźwierni) – „bawwab”.

Drugi etap rozwoju bibliotek przypada na okres panowania trzech największych dynastii arabskich: Abbasydów, Fatymidów i Omajjadów hiszpańskich. W IX i X wieku powstały trzy legendarne instytucje związane z książką:

1. BAJT AL-HIKMA (Dom Mądrości) – założony w Bagdadzie w 830 roku przez syna Haruna ar-Raszida, Al-Mamuna. Akademia składała się z biblioteki liczącej 400 tys. rękopisów, warsztatów kaligraficznych, iluminatorskich, introligatorskich, biur tłumaczy, miała powiązania naukowe z obserwatorium astronomicznym i szpitalem w Bagdadzie. Instytucja skupiała największych uczonych z całego świata muzułmańskiego i zasłynęła jako ośrodek tłumaczeń dzieł starożytnych na język arabski. Tłumaczono tam prace: Arystotelesa, Platona, Hipokratesa, Pitagorasa, Ajschylosa, Galena i innych. W 1258 roku została spalona w czasie najazdu Mongołów na Bagdad.

2. DAR AL-ILM (Dom Nauk) – założony przez kalifa Al-Hakima w 1005 roku w Egipcie. Kalif finansował akademię i bibliotekę, ustanawiając na ten cel specjalny fundusz. Pracowali w niej uczeni różnych specjalności. Wykładowcom Al-Hakim wypłacał stałe pensje, studentom stypendia. Papier, atrament i pióra były w tej bibliotece za darmo. Dar Al-Ilm został zlikwidowany przez Saladyna, który napadł na Egipt i zdobył go w 1171 roku.

3. BIBLIOTEKA W KORDOBIE – należała do arabskiej dynastii Omajjadów w Hiszpanii. Liczyła 400 tys. kodeksów, a katalog tej biblioteki składał się z 44 tomów. Kalif Al-Hakam II całkowicie finansował bibliotekę i zaopatrywał ją w cenne zbiory, a ponieważ był władcą bardzo wykształconym, znawcą historii

literatury pięknej, nie ograniczał się wyłącznie do nabywania nowych rękopisów, ale je również czytał. Biblioteka całkowicie spłonęła w czasie najazdu na Kordobę berberyjskiego plemienia Almorawidów w XII wieku.

Z wielkimi księgozbiorami kalifowymi mogły rywalizować jedynie trzy biblioteki znajdujące się w Bucharze, Trypolisie (3 mln woluminów) i twierdzy Alamut.

Trzeci etap to rozwój szkół tzw. madras, przy których powstawały wspaniałe biblioteki, zasilane darami (wakfami) sławnych uczonych i teologów. Najstarsza An-Nizamijja w Bagdadzie powstała ok. 1065 roku. Była to pierwsza szkoła i biblioteka oderwana od meczetu. Potem powstawało wiele podobnych placówek na całym terytorium kalifatu.

Oprócz bibliotek meczetowych, kalifowych i szkolnych istniały inne typy placówek: biblioteki miejskie, prywatne, fachowe (np. przy obserwatoriach astronomicznych, urzędach pocztowych i administracyjnych), przy grobowcach i mauzoleach oraz szpitalne. W szpitalu Al-Mansuri w Egipcie narodziła się popularna dzisiaj metoda leczenia za pomocą książki – biblioterapia.

Arabowie stworzyli w średniowieczu nie tylko wielkie imperium, ale również wspaniałą kulturę. Część tej kultury stanowiły biblioteki, które mogły się rozwijać dzięki dominacji słowa pisanego w cywilizacji muzułmańskiej.

Biblioteki arabskie nie istniały w próżni, odpowiadały na konkretne potrzeby użytkowników i realizowały różnorodne oferty czytelnicze. Wysoki poziom intelektualny społeczeństwa muzułmańskiego, a przede wszystkim opanowanie umiejętności czytania i pisania, chroniły biblioteki przed bezużytecznością. Gromadząc olbrzymie zbiory, bardzo zróżnicowane tematycznie, mogły zaspokoić potrzeby edukacyjne i badawcze elity kulturalnej i naukowej, służąc równocześnie tym, którzy szukali w literaturze wyłącznie rozrywki. Ich uniwersalność sprzyjała rozwojowi czytelnictwa wśród wszystkich warstw średniowiecznego społeczeństwa muzułmańskiego.

Janina Saffarini

*Biblioteka pałacowa w Bagdadzie
– średniowieczna miniatura książkowa*

Baw się z nami, czyli jak przyjemnie spędzić ferie zimowe w bibliotece

Nadeszły 29 stycznia. Długo oczekiwane, wymarzone, wyśnione – ferie zimowe. Przygotowane sanki, wysmarowane narty, wypełnione radością i chęcią zabawy serca maluchów i nastolatków, ale cóż... śniegu jak na lekarstwo. Jak więc spędzić ten darowany przez los wolny czas od nauki, zwłaszcza gdy spędza się go w mieście?

Redakcja „Bibliomaniaka” dotarła do ekspertów zajmujących się od wielu lat organizowaniem wolnego czasu dzieciom i młodzieży. Zapytaliśmy jak sobie poradzili bez zlej, sypiącej śniegiem i ścinającej mrozem Pani Zimy.

Wróżka Ewa Wasilewska:

– Zima bez śniegu? Cóż, śnieg w czasie ferii byłby wskazany, ale i bez niego można się świetnie bawić. Zaprosiliśmy odpoczywających uczniów do Biblioteki dla Dzieci i Młodzieży nr 5 im. Zofii Wędrichowskiej-Papuzińskiej na zajęcia plastyczno-literackie „Dekoratornia”, podczas których robiliśmy elementy dekoracji na bal karnawałowy. Zorganizowaliśmy także warsztaty kulinarne, na których dzieci wykonywały bajeczne kanapki, herbatnikowe domki i słodką niespodziankę, czyli owocowe szaszłyki. Odbłyły się również projekcje dwóch filmów: „Shrek 2” i „Piotruś Pan”. W każdą środę bibliotekarka-bajarka opowiadała baśnie, po których maluchy tworzyły papierowe cuda.

Królewna Ewa Małolepsza:

– Ferie na szaro i buro? Absolutnie nie! Jeśli świat nie jest zimą biały, to należy go pokolorować. Od czego mamy zdolności i wyobraźnię? W Bibliotece dla Dzieci i Młodzieży nr 41 wybraliśmy się z naszymi czytelnikami w intrygujący świat średniowiecza. Przez całe ferie towarzyszyła nam książka Rogera Greena „O królu Arturze i Rycerzach Okrągłego Stołu”. Dzięki lekturze „Historii żółtej cizemki” poznaliśmy język staropolski. Dzieci czytały tekst ze slajdów, ucząc się przy okazji, na czym polega praca lektora.

Oglądaliśmy bajki i baśnie wyświetlane z diaskopu, czytaliśmy i przeglądaliśmy także inne lektury o turniejach, obyczajach, strojach i zamkach śred-

Na Oświeconym Zamku w Bibliotecznym Grodzie

niowiecza. Musieliśmy być dobrze przygotowani, aby zmienić bibliotekę w Oświecony Zamek w Bibliotecznym Grodzie, a nas samych w damy dworu i rycerzy. W tym celu codziennie malowaliśmy i przygotowywaliśmy elementy dekoracji i ubiorów, które przenosiły nas w odległe czasy.

Kotka Iwona Ludkiewicz:

– Pani Zima nie przyjechała? I bez niej można fantastycznie się bawić. W czasie ferii w Bibliotece dla Dzieci i Młodzieży nr 68 odbyło się wiele ciekawych zajęć, m.in.: gry, zabawy, głośne czytanie, warsztaty plastyczne, konkursy literackie.

Muminek Swietłana Grzęda:

– Ferie bez sanek, łyżew, zabawy śnieżkami? Jeśli śniegu nie ma w rzeczywistości, można go przywołać w wyobraźni i przenieść się myślami w zimowe krainy. W Bibliotece dla Dzieci i Młodzieży nr 48 rok 2007 ogłosiliśmy Rokiem Skandynawskim. Chcemy promować tradycję, literaturę i kulturę krajów skandynawskich: Danii, Szwecji, Norwegii, Finlandii i Islandii. Aby poczuć klimat tych

miejs, zaczęliśmy od projekcji filmów „Epoka lodowcowa” i „Epoka lodowcowa 2: Odwilż”. Czytaliśmy książki należące do kanonu literatury skandynawskiej: „Pippi Pończoszanke” Astrid Lindgren, „Przygody Filonka Bezogonka” Gösty Knutsson, książki o Muminkach Tove Jansson. Odbył się także konkurs literacki „Bohaterowie książek Astrid Lindgren”. Dla amatorów zabawy z farbami, klejem i gliną zorganizowaliśmy zajęcia plastyczne. Efektem tych spotkań była postać Jonatana z książki Astrid Lindgren „Bracia Lwie Serce”.

Wróżka Ewa:

– W naszej „Piątce” spotkaliśmy się z Magdaleną Król redaktorem dziecięcego czasopisma „Świerszczyk”, która odkrywała tajniki sztuki dziennikarskiej, a na koniec spotkania obdarowała dzieci numerem gazetki ze swoim autografem.

Muminek Świętłana:

– Dla starszych dzieci i młodzieży gimnazjalnej zorganizowaliśmy Mistrzostwa Biblioteki w „Scrabble”. Emocje towarzyszące wysilaniu szarych komórek i rywalizacji o jak największą ilość punktów udzieliły się wszystkim.

Mistrzostwa Biblioteki w „Scrabble”

Niezwykła moc totemów

Królowna Ewa:

– Zorganizowaliśmy także bardzo ciekawe zajęcia poza biblioteką. Jak zawsze gościnnie przyjął nas Pracownia Ceramiczna „Angoba”. Profesjonaliści, którzy prowadzili zajęcia, zdradzili nam tajemnice lepienia z gliny, dzięki czemu powstały urocze dzieła: ogromne ptasie gniazda z pisklętami, piórniki na biurka, ceramiczne puchary i różne zwierzątka.

Wróżka Ewa:

– W Magazynie Sztuk na Filtrowej dzieci brały udział w warsztatach plastycznych „Totemy wczoraj i dziś”. Najzabawniejsze pomysły i bujna wyobraźnia są w tym miejscu jak najbardziej wskazane, toteż dzieciaki bardzo chętnie korzystały z ich dobrodziejstw. Powstały wielkie totemy o niezwykle cudownych mocach oraz całe mnóstwo kolorowych plam... na ubraniach.

Królowna Ewa:

– W Muzeum Nurkowania nasi podopieczni poznawali niezwykle historie podwodnych światów, zajmowali wygodne miejsca w batyskafie, przymierzali stroje do nurkowania i oglądali ich wcześniejsze, już historyczne, wersje.

W Muzeum Drukarstwa

Kotka Iwona:

– W Muzeum Drukarstwa dzieci mogły poznać historię druku, techniki składu tekstu z czcionek i introligatorskiego procesu tworzenia książki, a także samodzielnie drukować na historycznej prasie.

Wróżka Ewa:

– Wiele atrakcji czekało na nas w warszawskich Łazienkach. Tam, zaopatrzeni w lunetę i lornetki, poznawaliśmy miejskie ptaki. W Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa obejrzelśmy znakomitą wystawę ptaków zimujących w Polsce.

Królewna Ewa:

– W sali historii Polskich Linii Lotniczych LOT dzieci obejrzały makiety starych samolotów, symulatory lotu, mundury pilotów i stewardes z lat dwudziestych oraz wiele dokumentów i innych ciekawostek. O historii polskiego lotnictwa opowiadał twórca sali, miłośnik samolotów i wieloletni pracownik LOT-u. Pamiątką po spotkaniu są wspólne zdjęcia z pilotami i stewardesami.

Kotka Iwona:

– Na balu karnawałowym nawiązującym do tradycji ludowych gościliśmy w Domu Kultury „Rakowiec”.

W warszawskich Łazienkach

Podniebne opowieści

Tajemniczy świat muzyki

Królewna Ewa:

– Muzykę etniczną dzieci miały okazję polubić w gościnnych progach „OKO”. Każdy uczestnik mógł zagrać na prostych, ale intrygująco brzmiących instrumentach. Opowieści ilustrowane muzyką wprowadziły zebranych w tajemniczy klimat.

Wróżka Ewa:

– Sporym wyzwaniem była dla nas wizyta w Muzeum Powstania Warszawskiego. Po obejrzeniu ekspozycji był czas na samodzielną pracę. Dostaliśmy zadanie wykonania powstańczej gazetki „Krew Zawiszaka” (oj, przydało się spotkanie z panią redaktor „Świerszczyka” !).

Muminek Świetłana:

– Niezapomnianą atrakcją było oczywiście wspólne wyjście na kręgle do Ośrodka Rekreacyjno-Wypoczynkowego „ARCO”. Rywalizacja między znawcami gry i nowicjuszami była bardzo zacięta. I maluchy, i trochę starsi walczyli do utraty tchu. Ci, którzy opadli z sił, mogli odetchnąć wśród kolorowych piłeczek w miasteczku „Hop-Siup”.

Wróżka Ewa:

– Na zakończenie ferii w BD nr 5 zorganizowaliśmy bal karnawałowy „W magicznej krainie elfów, skrzatów i wróżek”. O magicznej godzinie 17.07 w pięknie udekorowanej sali (ma się rozumieć w magicznej krainie) cztery wróżki, Olina, Malwina, Flora i Amelia, przywitały pięknie przebranych uczestników zabawy. Na początek odśpiewano „100 lat” uroczej Błękitnej Wróżce – jubilatce. Bawiły się dzieci i ich opiekunowie, którzy musieli odgadnąć, kto z jakiej jest bajki, kto zgubił czarodziejską kulę, magiczne szkiełka, guzik od kubraczka, czapkę, różdżkę itp. Zabawa ruchowa „Chodzi krasnal koło drogi” nie miała końca. Każdy chciał być krasnałem. Magiczna muzyka nie pozwalała ani na chwilę odetchnąć, aż wreszcie wróżki zlitowały się nad balowiczami i urządziły prawdziwie magiczny poczęstunek. Magiczne, dekorowane wcześniej przez dzieci torebki kusiły smakowitą zawartością. Oprócz smakołyków mali goście zostali obdarowani cudnymi pluszaczkami. Na zakończenie wybrano najpiękniejsze kostiumy (aż trzy) i bal dobiegł końca.

Powstańcza gazetka „Krew Zawiszaka”

SPOTKANIE Z X MUZĄ

serdecznie zapraszamy
do korzystania ze zbiorów filmowych Czytelni Naukowej

u nas znajdziesz dzieła reżyserów takich, jak:

Pedro Almadovar
Ingmar Bergman
Bernardo Bertolucci
Werner Herzog
Jim Jarmusch
Dagur Kari
Kazimierz Kutz

Krzysztof Kieślowski
Akira Kurosawa
Emir Kusturica
Francoise Ozon
Ferzan Ozpetek
Lars von Tier
Tom Tykwer

polecamy filmy nagradzane na festiwalach w:

Berlinie, Cannes, Gdyni, Łodzi, Toronto, Wenecji

i wyróżniane nagrodami filmowymi takimi, jak:

Cezar, Orzeł, Oscar, Złoty Glob

Zapraszamy w godzinach otwarcia czytelní

pon., wt., śr., pt.: 9.00 - 20.00

czw.: 14.00 - 20.00

sob.: 9.00 - 15.00

XI Czytelnia Naukowa
ul. Grójecka 77, tel. 022 822 44 17

Królowna Ewa:

– W BD nr 41 odbyła się średniowieczna impreza pod hasłem „Turniej rycerski i zabawa na zamku”. Wspólnie udekorowany w herby, proporce i witraże zamek wyglądał okazale. Przed nim stał rycerz ratujący królową przed ogromnym smakiem. W tej scenarii młodzi ludzie przechodzili różne próby, aby stać się rycerzami lub damami dworu. Po wielu próbach, na których sprawdzaliśmy mądrość, zręczność, celność i „wielkie serce” uczestników zabawy, przyszedł czas na biesiadowanie. Na stole, na którym stały zrobione przez dzieci średniowieczne puchary i serwety, pojawiła się pizza – nowoczesna potrawa, której początki wywodzą się z dalekiej przeszłości. Atmosfera przy stole była jak najbardziej klimatyczna: każdy chciał dla siebie jak największy kawałek, było głośno jak na prawdziwym zamku. Oj działo się, działo... Po uczcie przyszedł czas na dostąpienie zaszczytu bycia damą dworu i pasowanie na rycerzy. Każdy ślubował, że będzie odwiedzał bibliotekę także po feriach. W rolę Królowej Zamku wcieliła się Dyrektor bibliotek ochockich Zofia Umerska, która jak na królową przystało, uroczyście obiecała wierność i oddanie swoim czytelnikom. Wszystkim udzielił się podniosły nastrój tej chwili. Na zakończenie każdy uczestnik otrzymał dyplom i mały upominek.

Muminek Swietłana:

– Koniec ferii w BD nr 48 nie mógł się obyć bez Pippi i jej przyjaciół. Na bal „Zatańcz z Pippi Pończoszanką i Muminkami” dzieci przybyły przebrane w stroje bohaterów książek literatury skandynawskiej i postaci historyczne krajów tego regionu. Cała sala została udekorowana motywami skandynawskimi. Wesół ciuchcia zabrała dzieci w podróż po krajach skandynawskich i ich literaturze.

Dla najmłodszych czytelników przygotowaliśmy zagadki i głośne czytanie książki Gösta Knutsson „Przygody Filonka Bezogonka”.

Starsze dzieci rozwiązywały konkursy literackie: krzyżówkę „Skandynawia”, rymowaną „Pippi Pończoszanka, układankę „Kto to napisał?” (na podstawie książek Hansa Christiana Andersena, Tove Jansson, Astrid Lindgren, Gösta Knutsson, Selmy Lagerlöf), zgadywanek „Powiedz, kim oni są” (o mieszkańcach Doliny Muminków).

Przedzierając się przez śniegi i jadąc wesół ciuchcią po kręconych torach

Bal „W magicznej krainie elfów, skrzatów i wróżek”

Bal „Zatańcz z Pippi Pończoszanką i Muminkami”

Skandynawii, dojechaliśmy do przystanku „Poczęstunek” z pysznymi ciastkami, soczystymi mandarynkami, słodyczami i sokami.

Zabawie towarzyszyły muzyka i taniec. W czasie jednej z zabaw dzieci były Wielką Orkiestrą Filharmonii Finlandii. Pod kierownictwem dyrygenta grały na różnych instrumentach muzycznych, a następnie odgadywały ich nazwy.

Dużo emocji wzbudziła zabawa „Na czerwonym dywanie”. Każdy uczestnik balu miał możliwość zaprezentowania się na czerwonym dywanie i pokazania swojego stroju.

Pod koniec spotkania odbyła się loteria, w której każdy los wygrywał, pod warunkiem, że odpowiedziało się na pytanie dotyczące literatury skandynawskiej. Po zakończeniu loterii każde dziecko otrzymywało sympatyczną maskotkę.

Kotka Iwona:

– W BD nr 68 odbyła się zabawa karnawałowa „Bal w Zwierzątkowie”. Salę udekorowano w zwierzęce maski oraz ilustracje przedstawiające scenki rodzajowe z udziałem zwierząt. Imprezie towarzyszyła wystawa książek o psach, kotach oraz maskotek przedstawiających kotki i pieski. Hasło wystawy brzmiało „Jesteśmy potrzebni zwierzętom, a zwierzęta są potrzebne nam”. Wszyscy uczestnicy imprezy tańczyli, a dla odsapnięcia odgadywali psie i kocie zagadki. W grach i zabawach literackich wykazywali się znajomością utworów poświęconych zwierzętom. Gwoździem programu okazał się taniec z pieskiem (maskotką). Nawet słodki poczęstunek przypominał o naszych milusińskich, bowiem podano go w pojemniczkach o kształcie psiej budki. Po degustacji przyszła kolej na odrobinę wysiłku, który zapewnił konkurs ze znajomości wierszyków i piosenek o zwierzętach. A na zakończenie imprezy na wszystkie dzieci czekały fanty loterii. Uczestnicy zabawy dostali na pamiątkę śliczne kotyliony, niespodzianki z loterii, słodycze, kolorowe balony, ale najważniejsze było niezapomniane wrażenie wesoło spędzonego czasu.

Bardzo dziękujemy naszym rozmówczyniom. Ferie spędziły pracownice, ale zgodnie twierdzą, że radość dzieci była dla nich najlepszą nagrodą. Zapraszają dzieci, aby odwiedzały ich królestwa i korzystały z przygotowanych atrakcji w ciągu całego roku.

Rozmawiała Katarzyna Godos

Wielki Kanion rzeki Kolorado

Podróż z Krzysztofem Dworczykiem

W dniu 30 października w Bibliotece dla Dzieci i Młodzieży Nr 68 (ul. Skarżyńskiego 5) odbyło się spotkanie z Krzysztofem Dworczykiem, podróżnikiem i pisarzem. Tematem prelekcji był Wielki Kanion rzeki Kolorado, czyli jedna z największych atrakcji turystycznych Stanów Zjednoczonych.

Gigantycznych rozmiarów wąwóz znajduje się w północno-zachodniej Arizonie i jest terenem Parku Narodowego Wielkiego Kanionu. Dokładna historia powstania Wielkiego Kanionu Kolorado ciągle nie jest do końca zbadana. Prawdopodobnie przed około 10 mln lat rzeka zaczęła szukać sobie drogi przez skalisty płaskowyż. Z biegiem czasu powstał głęboki na 1800 m, długi na 350 km i szeroki miejscami na 30 km, wąwóz. Wiatr i warunki atmosferyczne dokonały dalszych zmian. Doskonale widoczne kolejne warstwy skał ukazują różne okresy historii naszej planety.

W obrębie kanionu mogą przetrwać tylko najbardziej odporne rośliny i zwierzęta. Można tam spotkać rozmaite gatunki kaktusów, ciemnych krzewów, a także grzechotniki, czarne wdowy i skorpiony.

Niezwykły film wyświetlany podczas spotkania pozwolił zobaczyć najpiękniejsze miejsca Kanionu, a przepiękne zdjęcia ukazujące z lotu ptaka wyjątkową urodę największego wąwozu Ameryki wywarły wrażenie na wszystkich uczestnikach prelekcji, zwłaszcza na młodzieży z Gimnazjum Nr 16, którą wówczas gościliśmy. Gimnazjaliści z zainteresowaniem słuchali opowieści podróżnika, o czym świadczyły liczne pytania, jakie pojawiły się na zakończenie spotkania oraz długa kolejka po autograf autora.

Iwona Ludkiewicz

Blaski i cienie okresu późnej dorosłości

Spotkanie z Marią Lehman

Wypożyczalnia nr 33 przy ul. Białobrzeskiej 21 zorganizowała 13.02.2007 r. prelekcję na temat „Blaski i cienie okresu późnej dorosłości”. Temat żywo zainteresował naszych czytelników, więc frekwencja biła wszelkie rekordy. Wiadomo, że od starości nikt się nie wykręci, problem dotyczy wszystkich bez wyjątku.

Prelegentka – Maria Lehman – jest psychologiem klinicznym i założycielką wielu stowarzyszeń. Ostatnio współpracowała przy tworzeniu Stowarzyszenia Ochocki Uniwersytet Trzeciego Wieku „Omega”, gdzie wykłada psychologię. Pani Maria jest warszawianką od urodzenia, a mieszkanką Ochoty od czterdziestu lat.

Pierwsza część prelekcji dotyczyła cieni okresu rozwojowego późnej dorosłości. Bardzo podkreślając, że jest to okres rozwojowy (a nie schyłek życia!), pani Lehman omówiła trudności i stresy związane z odejściem na emeryturę, śmiercią partnera życiowego, usamodzielnienia się młodego pokolenia (syndrom „pustego gniazda”) i innych problemów tego trudnego wieku. Czy wiecie na przykład, że normalny proces żałoby trwa około dwóch lat? Po upływie tego czasu – jeśli nic się nie zmieniło – należy zwrócić się o pomoc.

W drugiej części zapoznaliśmy się z blaskami starości. Wbrew powszechnym opiniom nie są to bagatelne korzyści. Prawo do realizacji marzeń i pragnień odłożonych na później – kiedy „dzieci dorosną” albo „odchowamy wnuki” – jest bardzo istotnym blaskiem, a jest ich więcej. Nawet w śmierci partnera można znaleźć pozytyw! Osoba głęboko przeżywająca odejście męża wyznała na terapii, że znalazła pociechę w myśli: „Już nie muszę robić tego, co on chce. Mogę

robić to, co ja chcę!" Można? Można! Najważniejsze jest pozytywne podejście do życia. Pokochać siebie i świat – to podstawowy warunek dobrego samopoczucia w wieku dojrzałym. A jeszcze szczypta szaleństwa, luzu, humoru, żeby nie traktować siebie tak śmiertelnie poważnie - to zdecydowanie pomaga.

Miarą zainteresowania słuchaczy była spontaniczna, pełna zaangażowania reakcja na poruszane tematy. Było wiele pytań i bardzo ciekawych komentarzy. Trzeba przyznać, że to zasługa sposobu prowadzenia prelekcji przez panią Marię. Przystępny język, barwny tok wykładu, interesujące przykłady wzięte z życia - wszystko to sprawiło, że słuchaliśmy z zapartym tchem od pierwszego do ostatniego słowa. Mamy nadzieję na następne spotkanie w niedalekiej przyszłości, czyli... dziękujemy za już i prosimy o jeszcze.

Jolanta Kniota

Zapraszamy do Wypożyczalni dla Młodzieży
ul. Grójecka 109

czynna: poniedziałek – piątek w godz.: 14.00 – 19.00

Wszystkie dzieci nasze są...

Słowa piosenki śpiewanej przez Majkę Jeżowską zna wielu z nas. Nabierają one większego sensu, jeśli zauważamy, że nie wszystkie dzieci żyją w otoczeniu, które daje im poczucie bezpieczeństwa. Brak wzorców w rodzinie i zainteresowania ze strony najbliższych powodują, że młodzi ludzie szukają akceptacji wśród rówieśników na podwórkach i ulicach. Stąd już blisko do różnych zagrożeń.

Z inicjatywy Koalicji na Rzecz Ochoty, której twórcy dostrzegli potrzebę pracy w zagrożonych środowiskach, pojawili się w naszej dzielnicy pedagodzy ulicy. Pierwszymi pracownikami byli Marcin Pośpiech i Maciek Żbikowski, absolwenci Wydziału Resocjalizacji APS. Jak sami opowiadali, początki pracy z dziećmi z ochockich podwórek były niezwykle trudne. Wejście do grupy młodych ludzi spotykających się w zaułkach, wzbudzenie ich zaufania i przekonanie do innych niż dotychczasowe sposobów spędzania wolnego czasu, wymagało od pedagogów dużych umiejętności. Ciężka praca przyniosła efekty. Powstała grupa dzieci i młodzieży, która chętnie uczestniczy w działaniach młodych opiekunów. Nowatorska i rokująca duże nadzieje metoda sprawdziła się w naszej dzielnicy bardzo dobrze.

Od roku Biblioteka Publiczna przy ul. Filtrowej współpracuje z ochockimi pedagogami ulicy. Wychowawcom nie było łatwo zachęcić podopiecznych do wizyty u nas, na hasło: „Może pójdziemy do biblioteki”, młodzi ludzie odpowiadali: „A po co?”. Głośna muzyka, koloryzowane opowieści to świat, który znali, który akceptowali, a biblioteka kojarzyła się raczej z czymś nudnym.

Pierwsze nasze spotkanie polegało na wzajemnym obserwowaniu się, dzieci były nieufne, a my wiedziałyśmy, że niczego nie można przyspieszać. Lody stopniały, gdy okazało się, że bibliotekarze mają poczucie humoru. Nasze zainteresowanie hip-hopem i nowymi modelami telefonów komórkowych to był duży krok na przód. Zdałyśmy egzamin. Zaczęły się wspólne rozmowy, w czytelnym przeglądaliśmy czasopisma, graliśmy w gry. Dzieci zaczęły rozglądać się dookoła i zauważać książki, interesować się nimi. I tak każde odwiedziny coraz bardziej nas zbliżały.

Zajęcia plastyczne prowadzone przez jedną z wychowanek pedagogów

W tej chwili nasza współpraca układa się świetnie. Dzieci przychodzą do nas chętnie, a my lubimy, kiedy słyhać w czytelni radosny gwar.

W czasie ferii robiliśmy wspólnie dekoracje na imprezę finałową „Zima w mieście” pt. „Turniej rycerski i biesiada na zamku”. Stworzone przez młodzież prace są dowodem na to, jak wielkie drzemia w nich talenty.

Bardzo nas cieszy, że stworzyliśmy klimat wzajemnego szacunku. Nasi stali czytelnicy biorący udział w akcji „Zima w mieście” świetnie się zintegrowali z podopiecznymi pedagogów. Cel był jeden, nie było podziałów, miała powstać najwspanialsza sala zamkowa na Ochocie.

Niezwykle satysfakcjonujące jest, że dzieci z ochockich zaułków przychodzą do nas chętnie. Przyprawdzają swoich kolegów, zaintrygowanych opowieściami o bibliotece przy ul. Filtrowej. Wiemy, że kojarzą naszą bibliotekę z miejscem przyjaznym, a to już milowy krok do potrzeby obcowania z książkami.

Nasz sukces nie byłby możliwy, gdyby nie ścisła współpraca z Marcinem Pośpiechem i Maćkiem Żbikowskim, którego obecnie zastąpił Sebastian Olejniczak. Ich pełne pasji podejście do pracy udziela się wszystkim. Oby więcej było ludzi, którzy chcą zmieniać otaczającą nas rzeczywistość.

Ewa Małolepsza

Zimowe nostalgije

Wydaje mi się, że raczej nie cierpię na dość rozpowszechnioną wśród Polaków chorobę wielbienia „starych, dobrych czasów”. Nie mam wrażenia, że kiedyś wszystko było lepsze, ludzie sympatyczniejsi, a życie stało się pod stopy różami – oczywiście bez kolców. Jest jednak kilka rzeczy, za którymi tęsknię i jedną z nich chciałabym się z Wami podzielić.

Z nostalgią porównuję obecne i dawniejsze obyczaje. Mam wrażenie, że kulturalne zachowanie zanika. Nie mówię o regułach *savoir-vivre*’u, które zdaje się wymyślono po to, by zwykłe lizusostwo czy hipokryzja zyskały elegancką formę. Towarzyski sukces wymagał nie tylko wygładzenia głupoty, lecz także właściwych manier.

Mnie zaś nie chodzi o salonowe sukcesy tylko o codzienną grzeczność, nie mającą nic wspólnego z etykietą, lizusostwem i komedianstwem. Taką zwykłą uprzejmość między człowiekiem a człowiekiem. Z odrobiną kurtuazji, jeśli trzeba.

Zadziwia mnie więc zmasowany atak chamstwa i brutalności w życiu publicznym, brak kultury u przedstawicieli mediów, ale najbardziej porusza brutalizacja życia codziennego Polaków.

Być może rzeczywiście zawiniła przemoc w filmach, przeładowane walką gry komputerowe, czy też – jak chcą psychologowie – brak poczucia bezpieczeństwa obywatela w skomercjalizowanej rzeczywistości. Nie da się precyzyjnie ustalić przyczyn, ale skutki widać gołym okiem a i ucho wychwytuje różne rzeczy. Przerażenie ogarnia, gdy słucha się młodej, ślicznej dziewczyny i młodzieńca (jeszcze z mizernym zarostem), których wypowiedzi przyprawiłyby o zawał dawnego szewca (nawet w poniedziałek). Smutno wygląda autobus czy tramwaj pełen rozpanoszonej, siedzącej młodzieży obok stojących starców.

Coraz rzadziej słyszy się dialogi bez „mięsa”. Wiele osób inkrustuje mowę wulgaryzmami po to, by wydać się młodszym i bardziej nowoczesnymi... Wszyscy coś gramy, czasem żałośnie. Chociaż... Niektórzy ludzie przeklinają często i mocno, a jednak u nich to jakoś nie razi. Przykładem może być marszałek Piłsudski, który kłął jak szewc, a ludzie i tak kochali go i czcili jak Boga. Tylko że jakoś w dzisiejszych czasach brak takich marszałków...

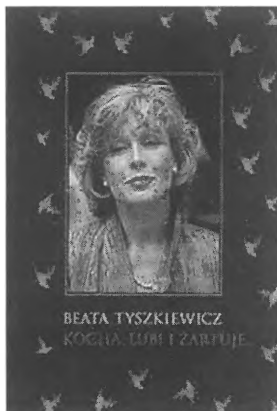
Grzeczne i uprzejme zachowania budzą wręcz zdumienie. Ostatnio poinformowałam telefonicznie czytelniczkę o tym, gdzie na Ochocie może znaleźć poszukiwaną książkę. Zajęło mi to około pięciu minut i zapomniałam o sprawie. Jakież było moje zdziwienie, kiedy ta młoda osoba przysłała do naszej wypożyczalni, żeby podziękować za „dokładną i życzliwą informację”! Aż zastanowiło mnie własne zdziwienie...

Uświadomiłam sobie, że z podobnym zachowaniem wśród młodego pokolenia spotykam się naprawdę nieczęsto. Nie ma zwyczaju bycia uprzejmym, sympatycznym czy (tak, tak!) grzecznym – zapodział się gdzieś w mrokach dziejów. Kulturalne zachowanie skłania raczej do podejrzliwości o jakieś zawołowane złe intencje albo interes. Tym większą przyjemność sprawia mi poinformowanie, że nie wszystko jeszcze stracone. Padną pornobiznesy, klęskę poniosą filmy heroizujące lub gloryfikujące zło, a dzieci znów będą grały w klasy i bawiły się „w dom” na podwórkach... ech, pomarzyć dobra rzecz...

Jolanta Kniota

Kocha, lubi, żartuje

Niekwestionowana pierwsza dama polskiego kina, Beata Tyszkiewicz (Beata Maria Helena Tyszkiewiczówna-Kalenicka) urodziła się 14 sierpnia 1938 roku w Wilanowie. Karierę filmową rozpoczęła w wieku szesnastu lat w *Zemście* Antoniego Bohdziewicza. Po szkole podstawowej miała kłopoty z dostaniem się do gimnazjum z powodu arystokratycznego pochodzenia. Przyjęto ją dopiero po interwencji w Ministerstwie Kultury i Sztuki. Jak pisze sama aktorka, udział w filmie miał dla niej przykre następstwa – na świadectwie dostała aż jedenaście dwój, w tym z zachowania za nieobecność. Musiała zmienić szkołę; do matury przygotowywała się w Liceum Sióstr Niepokalanek w Szymanowie. W latach 1957-1958 studiowała w warszawskiej PWST. W 1973 roku otrzymała bez egzaminu uprawnienia aktorskie z Ministerstwa Kultury i Sztuki. Grała między innymi w takich filmach, jak: *Zemsta* (1956), *Wspólny pokój* (1959), *Skapani w ogniu*

(1963), *Rękopis znaleziony w Saragossie* (1964), *Marysia i Napoleon* (1966), *Lalka* (1968), *Wszystko na sprzedaż* (1968), *Jej powrót* (1975), *Polskie drogi* (1976), *Tańczący jastrząb* (1977), *Mniejsze niebo* (1980), *Seksmisja* (1983), *Vabank II czyli riposta* (1984), *Kingsajz* (1987), *Śmierć dzieciaroba* (1990), *Dwa księżycy* (1993), *Panna z mokrą głową* (1994), *Anna Karenina* (2000).

Jak sama mówi, jej fascynacja kinem zaczęła się od rosyjskiego Kopciuszka z Janiną Żejmo w roli głównej, poza tym chętnie chodziła na filmy z Lubow Orłową. Fascynowały ją takie postacie kina, jak: Gérard Philippe, Brigitte Bardot, Charlie

Chaplin, Marylin Monroe czy Monica Vitti. Od dłuższego czasu zaś za największą aktorkę filmową uważa Meryl Streep.

Bardzo ceni sobie współpracę z Andrzejem Wajdą, który „nie tylko kreuje swoich aktorów, ale stara się ich zrozumieć i rozwija ich propozycje, czego znakomitym przykładem jest *Ziemia obiecana*. U Wajdy zagrała w 3 filmach – były to: *Samson*, *Popioły* i *Wszystko na sprzedaż* (jest zresztą współautorką pomysłu tego ostatniego).

Na pytanie, co jest dla niej najistotniejsze w pracy nad rolą, odpowiada: „Najważniejszy jest dla mnie pierwszy dzień zdjęciowy. Pierwszy dzień decyduje o roli, o tym kim jest moja bohaterka, jak będzie mówić, chodzić, siedzieć itd. Zapada we mnie wtedy decyzja: kim będę. Dlatego też najbardziej denerwuję się pierwszego dnia na planie. Poza tym zawsze uczę się dialogów na pamięć. Nie analizuję w jakiś szczególny sposób scenariusza”. Po czym dodaje: „Ja miałam szansę grania w filmach wtedy, kiedy był czas. (...) Był czas na rozmowy i dyskusje o realizowanym filmie. Dziś już tego nie ma: przyjeżdża się z różnych miejsc szybko samochodem, bardzo prędko wkłada się kostium i biegnie na plan filmu lub częściej serialu”.

Według Andrieja Konczałowskiego Beata Tyszkiewicz jest „uosobieniem polskiej kinematografii”. Kiedy zdobyła nagrodę dla najpopularniejszej aktorki trzy-

dziesięciolecia, Antoni Słonimski napisał do niej taki oto liścik: „Droga Beatko, gratuluję Ci nagrody 1000-lecia. Dlatego, że najpierw było kino sanacyjne, które się przecież nie liczy, a potem już byłaś Ty”.

Beata Tyszkiewicz jest także autorką książek. Najnowsza, opublikowana przez Wydawnictwo Klucz, stanowi zbiór opowiadań o ludziach i o tym, co im się w życiu przydarzyło. Przed oczyma czytelnika przewijają się postaci przyjaciół i znajomych aktorki, ale także zupełnie obcy jej ludzie, których historie ją zaciękawiały. Spotyka ich w najróżniejszych miejscach: w domach, na ulicy i w czasie swych licznych podróży. W wywiadzie dla „Gali” sama przyznała: „Zawsze do mnie lgną typowe menele. (...) Widzę w nich człowieczeństwo. Ich opowieści są niesamowite. Niektórych rozpoznaję: <<O – mówię – zimą w ogóle pana nie widziałam>>. <<Zimą siedzimy w kryminale>> – słyszę. A mówią tak, jakby pojechał do Cannes”. Ludzie, o których opowiada, są rozmaici: bogaci i biedni, młodzi i starzy, ale łączy ich jedno – każdy ma swoją historię. Jak na przykład Ester, która mieszkała w małym mieście w Anglii i handlowała na bazarze ciężko pracując. Raz w roku natomiast spełniała swoje marzenia, przeżywając pięć minut luksusu. Otóż wylatywała pierwszą klasą na dziesięć dni do Nicei, by zamieszkać w apartamencie owianego legendą hotelu Negresco. Tam stawiała się kimś innym – ubrana w najlepsze stroje jadła w hotełowej restauracji najdroższe dania, wynagradzając sobie w ten sposób wszystkie te zimne świąty i wieczory spędzane na bazarze. Albo ciotka Matylda z Krakowa, która każdemu z członków rodziny zadawała najbardziej nietaktowne pytania w najbardziej niestosownych sytuacjach. Potrafiła na przykład stwierdzić, zwracając się do pani Beaty: „Coś źle wyglądasz, pewnie mąż cię zdradza...” Kiedy umarł mąż ciotki, na pogrzebie zjawiła się nikomu nieznana młoda kobieta z małą dziewczynką, podeszła do wdowy i oznajmiła: „Oto Julka, moja córeczka, którą mam z pani świętej pamięci mężem”. Ciotkę Matyldę zatkało; żyjąc życiem innych, nie dostrzegała własnego, które toczyło się obok niej.

Zachęcam wszystkich do lektury tych jakże różnych, jakże interesujących i nierzadko zabawnych opowieści.

Joanna Kluza

Beata Tyszkiewicz, Kocha, lubi, żartuje.

Wydawnictwo Klucz, 2006

SŁOWACJA

CIGER HRONSKY JOSEF (1896-1960) - prozaik słowacki. Przez wiele lat pracował jako nauczyciel, potem był sekretarzem i wiceprzewodniczącym Macierzy Słowackiej później związał się ze sferami rządowymi. Po wojnie wyemigrował do Argentyny, gdzie spędził resztę życia.

MAGDALENA – Akcja powieści rozgrywa się w okresie międzywojennym. Jest to historia miłości parobka Jana do Magdaleny, żony bogatego gazdy Michała.

JESENSKY JANKO (1874-1945) – pisarz słowacki. Pochodził z biednej rodziny ziemiańskiej. Ukończył studia prawnicze i osiadł na prowincji, gdzie pracował jako adwokat. W czasie I wojny światowej był skierowany na front wschodni. W okresie międzywojennym zajmował odpowiedzialne stanowiska w administracji państwowej.

DEMOKRACI – powieść-satyra o miłości pięknej służącej i dobrze zapowiadającego się urzędnika państwowego. Perypetie tego uczucia pokazane są na tle panujących w przedwojennej Słowacji stosunków społecznych.

SERBIA

ANDRIĆ IVO (1892-1975) – pochodził ze starej bośniackiej rodziny rzemieślniczej. Dzieciństwo spędził w Wyszehradzie, studiował nauki humanistyczne w Zagrzebiu, Wiedniu i Krakowie. Jako członek ugrupowania niepodległościowego, po zamachu na arcyksięcia Ferdynanda, został aresztowany, a następnie internowany. Po uwolnieniu w 1917 roku redagował pismo literackie. Był pracownikiem służb dyplomatycznych w Jugosławii. W 1940 roku jako ambasador Jugosławii zainicjował akcję uwolnienia z obozu koncentracyjnego profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. W roku 1961 otrzymał nagrodę Nobla za całokształt twórczości.

MOST NA DRINIE – powieść-kronika ukazująca cztery wieki Wyszehradu, miasta wyrosłego wokół mostu łączącego Bośnię i Hercegowinę. Książka zaczyna się przybyciem Turków na Bałkany a kończy wyzwoleniem i utworzeniem Jugosławii. Pisarz ukazuje w powieści przenikanie się wpływów, nienawiść i przyjaźń, władcze podporządkowanie i walkę o niezależność.

KONSULOWIE ICH CESARSKICH MOŚCI – powieść-kronika, której tematem jest Bośnia w epoce napoleońskiej. Główny bohater, konsul Daville – zany, wykształcony mieszczanin, dobry dyplomata, zostaje wciągnięty w wir rewolucji. Jest zupełnie bezradny wobec rzeczywistości, w której przyszło mu żyć.

SELIMOVIĆ MEŠA-MAHMED (1910-1982) – studiował na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Belgradzkiego. Po wojnie był członkiem komisji badającej zbrodnie hitlerowskie. Od 1947 pracował jako profesor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Sarajewie. Był dyrektorem Sarajewskiego Teatru Narodowego. W atmosferze konfliktów narodowościowych lat siedemdziesiątych, uważając się za Serba wyznania mahometańskiego, przeniósł się na stałe do Belgradu.

DERWISZ I ŚMIERĆ – akcja książki toczy się w nieokreślonym bliżej czasie, prawdopodobnie w XVIII wieku, na terenie Bośni, a głównym jej bohaterem i jednocześnie narratorem jest przełożony muzułmańskiego klasztoru. Powieść podejmuje ponadczasowe problemy moralne takie, jak: przyjaźń, wierność, odwaga i godność ludzka.

TWIERDZA – główny bohater powieści, Ahmed Szabo, usiłuje wyjść z twierdzy i znaleźć most do innych ludzi. Zdaje sobie sprawę z tego, że nienawiść dzieli i niszczy wszystkich. Uratować może nas tylko miłość lub chociażby wiara w możliwość nawiązania kontaktu pomiędzy jednostką a społeczeństwem. Pod wpływem tej wiary Ahmed pozostaje pogodny i moralnie czysty.

Oprac. Marzena Bielewicz na podst.:

Nowa encyklopedia powszechna, Warszawa, 1995;

Słownik pisarzy i dzieł współczesnych, Warszawa, 2000;

Słownik pisarzy świata, Warszawa, 1972.

DLA DOROSŁYCH

Olgierd Budrewicz

Daleko, jeszcze dalej (Świat Książki)

Książka ta to jedna wielka przygoda. Fascynujące opowieści o państwach, miastach, cudach natury oraz ludziach, których spotykał autor. Od pięknego i zwariowanego Las Vegas, poprzez Iran, po tajemniczą Nową Gwineę, gdzie do dziś zdarzają się jeszcze ludożerstwa... I jesteśmy coraz bardziej zdziwieni, jak różne sposoby na życie, uzależnione od geografii czy polityki, mają mieszkańcy różnych kontynentów.

Refleksyjna i pełna humoru książka sprawia, że czytamy ją jednym tchem.

Wei Hui

Poślubić Buddę (Albatros)

Książka autorstwa Wei Hui, nazywanej „rozpusztą niewolnicą obcej kultury”, osiągnęła pierwsze miejsce na chińskiej liście bestsellerów. Owiana złą sławą, ukazała się w atmosferze skandalu. Przyciągnęła uwagę także jako kontynuacja popularnej „Szanghajskiej kochanki”. Coco, piękna 29-letnia początkująca pisarka, to alter ego samej autorki. Kocha jedwabne ubrania, eksperymenty seksualne, długie kąpiele oraz dobrą zabawę. Przyjaźni się z właścicielką dochodowej restauracji, z kobietą, która jako pierwsza w Chinach poddała się operacji zmiany płci. Coco z rodzinnego miasta wyrusza do Nowego Jorku, tam postanawia napisać książkę. Poznaje też japońskiego producenta filmowego, z którym doświadcza tantrycznego seksu i medytacji. W najmniej oczekiwanym momencie dziewczyna poznaje Nicka, przystojnego i bogatego Amerykanina, który odtąd zaprzęta jej myśli. Aby uwolnić się od miłosnych problemów, dziewczyna powraca do Szanghaju. Liczy na odnalezienie spokoju i rozwiązania w tej, jakże trudnej dla niej, sytuacji. A jednak, obaj mężczyźni odwiedzają ją w rodzinnym mieście.

„Poślubić Buddę” to historia o kobiecie swobodnie poruszającej się po świecie seksu. Historia o bardzo skomplikowanych związkach, przedstawiona w prosty, subtelny i poetycki sposób. Historia o odnalezieniu się w miłości i niełatwej sztuce dokonywania wyborów.

Wojciech Jagielski
Dobre miejsce do umierania (W.A.B.)

„Dobre miejsce” do umierania to zapis reporterskich wypraw Wojciecha Jagielskiego na Kaukaz i na Zakaukazie. Właśnie budzi się świadomość narodowa, powstają nowe, niepodległe państwa oraz odżywają odwieczne konflikty. Czeczeni, Ormianie, Gruzini i inni kolejny raz chwytają za broń, by mścić się na sąsiadach za winy pradziadów.

Jagielski w tej skomplikowanej mozaice narodów i kultur poszukuje źródeł wzajemnych pretensji oraz tego, co dzieli i łączy zwaśnionych sąsiadów. W swoją relację wplata kontrowersyjnych przywódców (Edurada Szewardnadze) i zestawia ich z ludźmi zwykłymi, spotykanymi na szlaku swej podróży.

Jest to opowieść fascynująca i tragiczna zarazem.

Irena Karpa
Froud by płakał (Czarne)

Marla Friksen, 22-letnia pisarka z Ukrainy, podróżuje po rozmaitych zakątkach Azji. Zwiedza Dżakartę, Bangkok, Katmandu, Bhutan... Szuka inspiracji do przyszłych tekstów i udowadnia swoją niezależność. Najbardziej jednak chce oderwać się od nudnego życia, jakie prowadzi na Ukrainie. Wpada w wir ucieczek, już nie tylko przed własną rodziną, ale i własnym strachem. Przekracza wszelkie granice, sądząc, iż tylko to może doprowadzić ją do wolności. Żyje „tu i teraz”. Dzięki podróżom poznaje nowe kraje i nagle dochodzi do wniosku, że Ukraina, w porównaniu z nimi, jest piękna, wręcz zachwycająca. Dziewczyna pomału odkrywa siebie oraz kulturę swojego rodzinnego kraju. Odnajduje to, czego tak bardzo szukała: natchnienie, nowe wartości a przede wszystkim swoje „ja”.

„Froud by płakał” to druga książka tej pisarki. Proza Ireny Karpy jest inteligentna, zabawna, lekko perwersyjna, ironiczna a także prowokująca do myślenia.

Rafał A. Ziemkiewicz
Michnikowszczyzna. Zapis choroby (Red Horse)

Publicystyka, którą czyta się jednym tchem, która budzi niesamowite

emocje. Autor wysuwa tezę, że odpowiedzialność za słabą kondycję polityczną Polski ma być Redaktor Naczelny i środowisko „Gazety Wyborczej”.

Manipulacja światopoglądem społeczeństwa polegała m.in. na utwierdzaniu polskiej inteligencji w przekonaniu, że nie powinna domagać się rozliczeń komunistów. To miało uzdrowić naszą politykę, wyzwolić nas z nienawiści. Prawda była inna. Ziemkiewicz uważa, że te działania spowodowały przejęcie krajowego majątku przez byłych komunistów. Przytaczane fakty są przekonujące i przerażające. Z książki wynika, że żyjemy w kraju zoligarchizowanym i skorumpowanym.

Czytelnicy „Michnikowszczyzny” to zarówno gorący zwolennicy stawianych tez, jak i oburzeni przeciwnicy przedstawienia Michnika w takim świetle. Warto poznać tę książkę, aby móc samemu zdecydować, po której się stanie.

DLA DZIECI

Geraldine McCaughrean
Piotruś Pan w czerwieni (Znak)

Wendy i jej rodzeństwo są dorośli, lecz nie zapomnieli o Piotrusiu Panu, Haku, Indianach i Krokodylu. Postanawiają wrócić na Nibylandię, która zupełnie nie przypomina opuszczonej przez nich przed laty wyspy... Co się stało z Nibylandią? Czy Piotruś Pan dalej jest małym chłopcem?

„Piotruś Pan w czerwieni” to oficjalna kontynuacja klasycznej powieści J. M. Barriego i zarazem niezwykle prezent dla dzieci, które czekają na nowe karkołomne przygody Piotrusia Pana i jego przyjaciół. Dla dorosłych zaś ta tocząca się w zawrotnym tempie opowieść jest świetną okazją do zastanowienia, czy są jeszcze w stanie odnaleźć w sobie dziecko...

Dorota Mularczyk
Przejście: tajemnica Almarynu (Galaktyka)

Opowieść o mieszkańcach cudownej Edenarii jest doskonałym antidotum na świat pełen agresji i brutalnych scen obecny we współczesnych mediach i grach

komputerowych. Przed oczami czytelnika toczy się rozwijająca wyobraźnię, niezwykle wciągająca, ale pozbawiona „krwawych” elementów, walka dobra ze złem.

Przygoda kilkunastoletniego Marcina uświadamia czytelnikowi, że każdy z nas jest wyjątkowy i może osiągać naprawdę ważne cele. Wystarczy, że spróbuje przełamać tkwiące w nim, często nieuzasadnione, obawy.

Mariusz Niemycki

Zuzia na zamku Białej Damy (Skrzat)

Niesamowite odgłosy, znikające postaci, wielkie sekrety i fascynujące zagadki kryminalne – to wszystko znajdziecie w cyklu powieści opisujących zdumiewające przygody dwunastoletniej Zuzanny Nadobnej. Dziewczynka podróżuje wraz z mamą – konserwatorką dzieł sztuki – po całej Polsce. Odwiedza niezwykle miejsca, spotyka ciekawych ludzi. Jako detektyw amator tropi nieuchwytnych przestępców. Poszukuje również swojego tajemniczego ojca, o którym mama nie chce z nią rozmawiać. Tym razem Zuzia spróbuje udaremnić kradzież portretu Białej Damy z zamku w Kórniku.

Jenny Nimmo

Charlie Bone i tajemnicze zdjęcia (Zielona Sowa)

Charlie Bone prowadzi zwyczajne życie do czasu, kiedy w jego ręce trafia pewna fotografia... Wtedy okazuje się, że chłopiec posiada niezwykłą umiejętność, która całkowicie zmienia jego dotychczasowe życie. Charlie wkracza w świat magii, by rozwiązać tajemnicę zniknięcia pewnej małej dziewczynki.

Jest to porywająca opowieść dla czytelników w każdym wieku, miłośników niesamowitych i pełnych tajemnic historii.

Garth Nix

Pan Poniedziałek (Wydawnictwo Literackie)

Jest to pierwszy tom nowej serii „Klucze do Królestwa”.

Arthur Penhaligon nie mógł przypuszczać, że jego pierwsze dni w nowej

szkole zmienia się nieoczekiwanie w przygodę życia, a zwykły atak astmy stanie się początkiem niesamowitych wydarzeń. To właśnie po napadzie astmy chłopiec poznaje złowrogiego Pana Poniedziałka, który wręcza mu magiczny klucz wyglądający jak wskazówka zegara. Klucz obdarza Arthura niezwykłą mocą, ale jednocześnie ściąga na niego ogromne niebezpieczeństwo...

Ewa Nowak

Michał Jakiśtam (Egmont Polska)

Do rodziny Gwidoszów przyjeżdża ich kuzynka z Łomży, nastoletnia Edyta. Dramatyczne okoliczności sprawiły, że nagle musiała zmienić swoje miejsce zamieszkania i szkołę. Tęskniąca za ciepłem, akceptacją i przyjaźnią dziewczyna nie może się z początku odnaleźć w nowym środowisku. W szkole doznaje wielu przykrości. Gwidoszowie zaś szokują ją swoim stylem życia. W nowym miejscu Edyta poznaje wielu różnych ludzi. Każda znajomość i zdarzenie są przez nią dokładnie analizowane. Na naszych oczach bohaterka dorasta do trudnych decyzji. W rezultacie postanawia wiele zmienić w swoim życiu.

Ewa Nowak

Ogon Kici (Egmont Polska)

Kicia zdała właśnie do klasy maturalnej i chce spędzić najbliższe lato na obozie ze sprawdzonymi przyjaciółmi. Jednak od pierwszego spotkania z Dawidem nic już nie płynie gładko i spokojnie. Zamiast na obóz harcerski Kicia jedzie na obóz survivalowy, wika się w trudne i nieiszczalne uczucie. Szczęście przeplata się z rozgoryczeniem. Autorka zadaje czytelnikowi bardzo ważne pytanie: czy miłość beznadziejna ma jakiegokolwiek sens? a jeśli nie, to dlaczego jest aż tak pociągająca? „Ogon Kici” to powieść, którą powinna przeczytać każda młoda osoba myśląca, że panuje nad swoim życiem, uczuciami i przyszłością.

Renata Piątkowska

Przygoda ma kolor niebieski (bis)

Wakacje zaczynają się dla Tibora nietypowo. W nocy pogotowie zabiera do szpitala babcię, która jest jedyną opiekunką chłopca. Tibor w obawie, że znaj-

dzie się w domu dziecka, zaczyna się ukrywać. Zawsze interesował się życiem zwierząt, więc pierwsze swe kroki kieruje do zoo. Tam poznaje nowych przyjaciół, a potem za sprawą dziedzictwa cygańskich przodków jego życie nabiera nowych barw.

Bianca Pitzorno

Poliksena i prosiaczek (Prószyński i S-ka)

Jedenastoletnia Poliksena, córka zamożnego kupca z Cepaluny, żyje w dostatku i szczęściu wraz z dwiema siostrami. Pewnego dnia podczas zabawy dowiaduje się, że jest znajdą przyniesioną od sióstr zakonnych. Dziewczynka ucieka z domu i rozpoczyna długą wędrówkę w poszukiwaniu prawdziwych rodziców. Wraz z przyjaciółką Lukrecją, jej Zwierzętami-Akrobatami i prosiaczkiem Rumiankiem przemierza nieznany świat, spotyka piratów i trafia na królewski dwór. Kim są rodzice Polikseny? Kim jest bohaterka – biedną sierotą czy księżniczką? Akcja tej tajemniczej historii toczy się szybko i czyta się ją z zapartym tchem, by czym prędzej dotrzeć do rozwikłania kolejnych zagadek.

Jacqueline Wilson

Kocia mumia (Media Rodzina)

Wera bardzo kocha swoją starą kotkę Munię. Pewnego dnia kotka znika bez śladu. Tymczasem w szkole dziewczynka dowiaduje się, że starożytni Egipcjanie darzyli koty wielką czcią i balsamowali zmarłe zwierzęta, podobnie jak zwłoki faraonów. Wera ma nadzieję, że kocia bogini Bastet pomoże jej odnaleźć Munię. Jednak sprawy przybierają zupełnie niespodziewany obrót.

Wartka, zabawna akcja powieści kryje głęboką treść. Wera musi zmierzyć się nie tylko z utratą ukochanej kotki... To dzięki Muni domownicy zrozumieją, że muszą coś zmienić w swoim życiu i zmiana ta wyjdzie wszystkim na dobre.

oprac.: M. Brudnicka, I. Ludkiewicz, E. Małolepsza, H. Wasilewska

ODWIEDŹ NAS WIRTUALNIE

Pod adresem internetowym www.bpochota.waw.pl znajduje się strona domowa Biblioteki Publicznej w Dzielnicy Ochota, od października ubiegłego roku prezentowana w nowej oprawie graficznej.

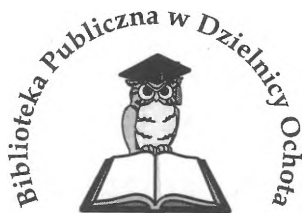
Znajdziecie na niej Państwo najważniejsze informacje na temat trzynastu ocockich placówek bibliotecznych: jak funkcjonują, jakie posiadają zbiory, jakie zadania realizują w zakresie animacji kultury.

Zapraszamy do śledzenia wiadomości o bieżących wydarzeniach mających miejsce w naszych bibliotekach, korzystania z systematycznie uzupełnianych katalogów, przeglądania relacji z najciekawszych przedsięwzięć.

Zachęcamy do wyrażania swojej opinii zarówno na temat naszej strony domowej, jak również wszystkich innych nurtujących Państwa spraw związanych z działalnością bibliotek na Ochocie. Zamieszczona na stronie [www.Księga Gości](http://www.KsięgaGości) jest do Państwa dyspozycji.

SERDECZNIE ZAPRASZAMY

www.bpochota.waw.pl

BIBLIOMANIAK

Biuletyn Informacyjny Bibliotek

Wydawca: Biblioteka Publiczna w Dzielnicy Ochota m.st. Warszawy

Redaguje zespół:

Marzenna Bielewicz, **Katarzyna Godos**, Joanna Kluza, Katarzyna Kozak,
Iwona Ludkiewicz, Janina Saffarini

Nakład 2000 egz.

Druk i oprawa: „UNI-DRUK” , tel. 868 38 68, fax 868 19 92

Biblioteka Publiczna w Dzielnicy Ochota m.st. Warszawy

godziny otwarcia placówek

Nazwa placówki	poniedziałek	wtorek	środa	czwartek	piątek	sobota
Wypożyczalnia nr 23 Grójecka 35	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 33 Białbrzeska 21	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 48 Grójecka 68	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 75 Grójecka 109	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 76 al. Jerozolimskie 121/123	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 93 Filtrowa 68	10.00 - 15.00	10.00 - 15.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	-
Wypożyczalnia nr 99 Baława 9	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
Wyp. Kompl. Książek Częstochowska 26	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	10.00 - 19.00	-
BD nr 5 Grójecka 81/87	11.00 - 15.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	-
BD nr 41 Filtrowa 68	10.00 - 15.00	10.00 - 15.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	-
BD nr 48 Baława 9	10.00 - 15.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	-
BD nr 68 Skarżyńskiego 5	11.00 - 15.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	13.00 - 19.00	-
Czytelnia Naukowa Grójecka 77	9.00 - 20.00	9.00 - 20.00	9.00 - 20.00	14.00 - 20.00	9.00 - 20.00	9.00 - 15.00